

استفاده از نانو تکنولوژی در جلوگیری از خوردگی انواع لوله‌ها و تجهیزات فلزی سد شهید عباسپور

رامین یوسفی*^۱محمد رضا محمودیان^۲

چکیده

در این کار تحقیقی که برگرفته از یک طرح از طرف سد شهید عباسپور واقع در استان خوزستان می‌باشد، از فناوری نانو برای ارتقاء رنگ اپوکسی مورد استفاده در رنگ آمیزی لوله‌های سد استفاده شده است. نانو ذرات اکسید تیتانیوم آلاینده شده با قلع و سپس عامل دار شده با پلی‌پیرول به شکل فیزیکی به رنگ مورد استفاده در سد با درصد‌های مختلف وزنی از ۰/۱ تا ۱ درصد وزنی اضافه شد و مشاهده شد که اگر به میزان ۰/۵ درصد وزنی از نانو ذرات در رنگ استفاده شود، مقاومت رنگ در مقابل خوردگی به میزان قابل توجهی افزایش می‌یابد. برای انجام آزمایش‌های انجام شده از تمامی مواد بکار رفته در سد از جمله لوله، رنگ و آب عبوری از لوله‌ها و نفوذی از دیواره‌های سد استفاده شد. برای انجام آزمون خوردگی از یک روش الکتروشیمیایی استفاده شد که یکی از الکتروده‌های آن تکه‌های لوله‌های بکار رفته در سد بود که توسط رنگ معمولی و رنگ ارتقاء یافته با نانو ذرات رنگ آمیزی شده بودند. در ضمن برای الکترولیت بکار رفته در سل طراحی شده نیز نمونه‌های مختلف آب که از نقاط مختلف سد برداشته شده بود، استفاده شد.

واژه‌های کلیدی

نانو فناوری، خوردگی، نانو ذرات اکسید تیتانیوم، پلی پیرول

*^۱. دانشجویار، ^۱ گروه فیزیک، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مسجد سلیمان، مسجد سلیمان، ایران، Yousefi.ramin@gmail.com

^۲. استادیار، ^۲ گروه شیمی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران، m_r_mahmoudian@yahoo.com

مقدمه

۱۸۸ متر و طول تاج آن ۳۸۵ متر است. به علت قرار گرفتن سد در بین کوه‌های آهکی، آبی که از بدنه سد نفوذ می‌کند بر روی لوله‌های انتقال آب درون سد چکه کرده و باعث تخریب رنگ که اپوکسی تقویت‌شده با روی^۱ می‌شود و سپس خوردگی سطح لوله می‌شود. از طرفی میزان رطوبت درون سد باعث خوردگی باقی-مانده یراق‌آلات بکار رفته درون بدنه سد می‌شود.

نانوتکنولوژی یکی از علمی است که برای موضوع خوردگی راحل بسیار مؤثری را ارائه داده است (ساجی و کوک^۲ ۲۰۱۴). به طوری که نانو ذرات اکسید فلزی همچون اکسید تیتانیم عامل دار شده با پلیمر رسانای پلی‌پیرول^۳ (ppy) با اضافه شدن به رنگ‌های صنعتی همچون اپوکسی‌ها قادر است مقاومت این رنگ‌ها را در مقابل خوردگی ارتقاء دهد (حسینی^۴ و همکاران ۲۰۱۷، لادن^۵ و همکاران ۲۰۱۷، فورگرن^۶ و همکاران ۲۰۰۶، محمودیان^۷ و همکاران ۲۰۱۱، میتری^۸ و همکاران ۲۰۱۸، نابید^۹ و همکاران ۲۰۰۸ و یووراج^{۱۰} و همکاران ۲۰۰۸). لذا در این تحقیق، رنگ‌های بکار رفته در سد شهید عباسپور توسط نانو ذرات اکسید تیتانیم آلییده شده با قلع و سپس عامل دار شده با پلی‌پایرول، ارتقاء یافته و مقاومت رنگ در برابر خوردگی افزایش یافته است. در واقع پلی‌پایرول مانند یک پوسته اطراف نانو ذرات را احاطه می‌کند. نانو ذرات با یک روش شیمیایی بسیار ساده سنتز شدند و به شکل فیزیکی با درصدهای مختلف وزنی از ۱/۱ تا ۱ درصد به رنگ بکار رفته در سد افزوده می‌شوند. بر اساس آزمایش‌های الکتروشیمیایی انجام شده، مشاهده خواهد شد که میزان آلودگی نانو ذرات با قلع چگونه کیفیت رنگ در مقابل خوردگی را افزایش می‌دهد.

سنتز و شناسایی نانو ذرات

برای سنتز نانو ذرات اکسید تیتانیم (TiO₂) خالص و آلییده شده با قلع و سپس عامل دار شده با پلی‌پایرول (ppy) از یک روش سل-ژل استفاده شد (کارتیک و همکاران ۲۰۱۰). از

عوامل محیطی مهم‌ترین دلیل خوردگی در یراق‌آلات لوازم انتقال آب در یک سیستم انتقال آب است. در واقع، خوردگی یک میل طبیعی برای فلزات احیاء شده، جهت بازگشت به ترکیبات پیش از احیاء است. به دلیل افزایش بهره‌وری و تأثیر مستقیم آن بر روی کاهش هزینه‌های زیرساخت‌های صنعتی و شهری، در سال‌های اخیر توجه زیادی به مبحث خوردگی و اثرات مخرب آن شده است. تحقیقات اخیر در کشورهای صنعتی نشان می‌دهد که ۲۰ درصد درآمد ناخالص ملی صرف بازسازی و رفع مشکلات ناشی از خوردگی صنعتی می‌شود. اثرات خوردگی در زیرساخت‌های شهری نه تنها هزینه‌های مادی بالایی را ایجاد می‌کند، بلکه اثرات آن در تغییر کیفیت آب سبب ایجاد انواع بیماری‌های مختلف برای مصرف‌کننده‌ها می‌شود. نتایج تحقیقات اخیر نشان می‌دهد که بر اثر خوردگی لوله‌های فلزی آب‌های آشامیدنی، درصدی از فلزات سنگین یا اکسید آن‌ها وارد آب‌های آشامیدنی می‌شود؛ بنابراین با کاهش میزان خوردگی در صنایع آب و فاضلاب نه تنها می‌توان از هزینه‌های اضافی جلوگیری کرد بلکه می‌تواند تأثیر زیادی در سلامتی جامعه داشته باشد و از طرف دیگر توجه به خوردگی و کاهش آن می‌تواند اثرات مثبتی بر روی شاخص‌های بهره‌وری کشور نیز داشته باشد. در این طرح، هدف ارائه و معرفی نانو ذرات در ارتقاء کیفیت رنگ‌های بکار رفته در تجهیزات فلزی سد شهید عباسپور برای افزایش مقاومت یراق‌آلات در مقابل خوردگی حاصل از رطوبت آب است.

سد شهید عباسپور یا سد کارون ۱ یکی از بزرگ‌ترین سدهای ایران است که بر روی رودخانه کارون در جنوب غربی ایران احداث شده است. این سد، در استان خوزستان و در ۵۰ کیلومتری شمال شرقی شهرستان مسجدسلیمان، واقع شده است. سد کارون ۱ بتونی دو قوسی بوده و ارتفاع تاج سد از پی،

^۱. Forsgren^۲. Mahmoudian^۳. Mytrei^۴. Nabid^۵. Yuvraj^۱. Zinc rich^۲. Saji and Cook^۳. Polypyrrole (ppy)^۴. Hossaini^۵. Ladan

نتیجه خوردگی، تکه‌های دیگری با رنگ‌هایی که دارای میزان متفاوت قلع در نانو ذرات بودند، رنگ‌آمیزی شدند. برای اطمینان خاطر از اینکه، این فرآیند بسیار ساده انجام می‌شود، این عملیات توسط کارشناس رنگ سد مطابق شکل (۳) انجام شد. در ضمن علاوه بر رنگ‌آمیزی قطعات لوله، نمونه آب از نقاط مختلف سد شهید عباسپور که بر روی لوله‌ها می‌ریخت نیز مطابق شکل (۴) جمع‌آوری شد تا به‌عنوان محلول الکترولیت در سلول محاسبه خوردگی در آزمایشگاه بکار رود.

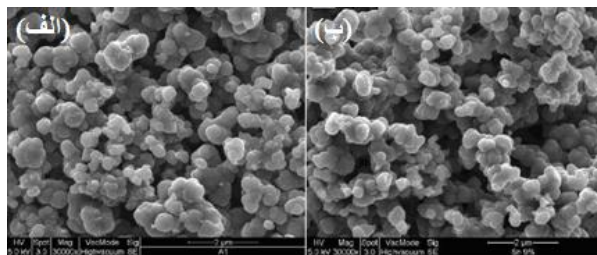

شکل (۳) نحوه رنگ‌آمیزی تکه‌های لوله بکار رفته در بدنه سد با رنگ‌های معمولی بکار رفته در سد و رنگ ارتقاء یافته توسط نانو ذرات اکسید تیتانیوم.

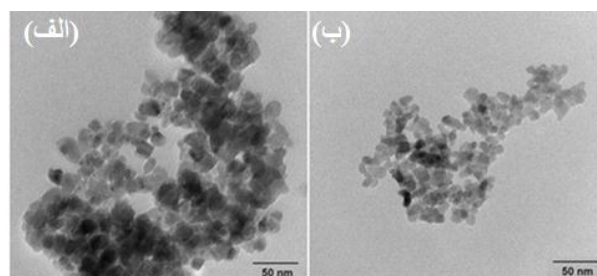

شکل (۴) محل نمونه‌برداری آب از بدنه سد شهید عباسپور و مشاهده خوردگی لوله‌های بکار رفته در بدنه سد به‌واسطه و ریختن آب از بدنه سطح بر روی لوله‌ها.

میکروسکوپ‌های الکترونی روبشی^۱ (SEM) و عبوری^۲ (TEM) برای مشاهده این نانو ذرات استفاده شد که نتایج این عکس‌برداری‌ها در شکل‌های (۱) و (۲) آمده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود نانو ذرات سنتز شده دارای ابعادی با اندازه متوسط در حدود ۱۰ نانومتر هستند و در ضمن آرایش با قلع نیز این اندازه را کوچک‌تر نیز کرده است. علت کوچک شدن اندازه ذرات به‌واسطه آرایش با قلع، این است که قلع به‌عنوان یک عامل بازدارنده رشد عمل کرده و از بزرگ شدن ذرات جلوگیری می‌کند. این موضوع در مورد آرایش نانو ذرات بسیار مرسوم است و در نانو ذرات دیگر نیز مشاهده شده است (یوسفی^۳ و همکاران ۲۰۱۸).

شکل (۱): عکس میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) نانو ذرات اکسید تیتانیوم (الف) خالص و (ب) آلاینده شده با قلع.

شکل (۲): عکس میکروسکوپ الکترونی عبوری (TEM) نانو ذرات اکسید تیتانیوم (الف) خالص و (ب) آلاینده شده با قلع.

پس از سنتز نانو ذرات، این نانو ذرات با نسبت وزنی مختلف از ۰/۱ تا ۱ درصد به هر رنگ اپوکسی بکار رفته در سد افزوده شد و مطابق شکل در محل سد، تکه‌های لوله توسط رنگ‌های ارتقاء یافته و معمولی رنگ‌آمیزی شدند. در ضمن برای بررسی اثر میزان آرایش قلع بکار رفته بر روی

^۱.Yousefi

^۱.Scanning Electron Microscope (SEM)

^۲.Transmission Electron Microscope (TEM)

آزمایش و سلول خوردگی

در فاز اول با استفاده از روش امپدانس اسپکتروسکوپی^۱ (EIS) نمونه‌ها برای دو ماه مورد بررسی قرار گرفتند. برای این منظور از یک دستگاه اتولب ساخت کشور هلند استفاده شد. از مشخصه‌های روش امپدانس می‌توان به این موضوع اشاره کرد که آزمایش سلول با استفاده از این روش منجر به تخریب سطح نمونه نمی‌شود؛ بنابراین می‌توان از این روش برای انجام آزمایش‌های خوردگی در طول یک دوره‌ی زمانی استفاده کرد و نتایجی نظیر زمان شروع تخریب و سرعت رشد خوردگی را بدست آورد. برای این منظور سلولی که در شکل (۵) آمده است در آزمایشگاه طراحی شد.

امپدانس الکتریکی یا به‌طور ساده امپدانس، میزان مقاومت در برابر جریان متناوب سینوسی را توصیف می‌کند. در جریان مستقیم تفاوتی بین مقاومت و امپدانس نیست چراکه می‌شود مقاومت را به‌عنوان امپدانس با فاز صفر درجه تصور کرد. واربرگ اولین کسی بود که مفهوم امپدانس را به سیستم‌های الکتروشیمیایی توسعه داد. اصول عملکرد این روش، بر اساس اندازه‌گیری امپدانس جریان متناوب در دامنه‌ای از فرکانس است. به دلیل توسعه دستگاه‌های کاربردی در این روش و قابلیت دستیابی به اطلاعات اضافی در مورد عملکرد سلول الکتروشیمیایی، استفاده از این روش رو به گسترش است.

شکل (۵): سل طراحی شده با لوله‌های رنگ آمیزی شده با رنگ‌های بکار رفته در سد و آب جمع‌آوری شده از دیواره سد که به‌عنوان الکترولیت بکار رفته است.

این روش شامل اعمال پتانسیل کوچک متغیر با زمان، اندازه‌گیری چگالی جریان تبدالی، تعیین امپدانس سیستم و زاویه فاز امپدانس است. در واقع در آنالیز EIS، امپدانس سیستم (Z)، زاویه فاز بین امپدانس و پتانسیل اعمالی، به‌صورت تابعی از فرکانس اعمالی تعیین می‌شوند. به‌طور کلی دو جزء مختلف در امپدانس دخیل است. اولین جزء ناشی از حضور مقاومت‌ها در مدار بوده و تنها مقدار موج متناوب را تغییر می‌دهد. این جزء با نام جزء حقیقی (Z') شناخته می‌شود. جزء دوم از سایر اجزای مدار مانند خازن و خودالقاء ناشی می‌شود. این جزء را جزء موهومی (Z'') می‌نامند. امپدانس موهومی علاوه بر مقدار موج متناوب، فاز آن را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد. واکنش‌های الکتروشیمیایی در سطح مشترک الکترو-الکتروولیت را نمی‌توان با استفاده از اندازه‌گیری‌های الکتروشیمیایی قدیمی، به‌طور کامل درک نمود. آن روش‌ها تنها جریان‌های فارادی و غیرفارادی را نشان می‌دهند. توصیف کامل این واکنش‌ها، نیاز به اندازه‌گیری‌های امپدانس در محدوده وسیعی از فرکانس و پتانسیل‌های مختلف و نیز سنجش همه مشخصه‌های الکتریکی سطح بستگی دارد. در واقع، امپدانس اسپکتروسکوپی الکتروشیمیایی، ابزاری نیرومند برای توصیف سیستم‌های الکتروشیمیایی مختلف است.

نتایج و بحث

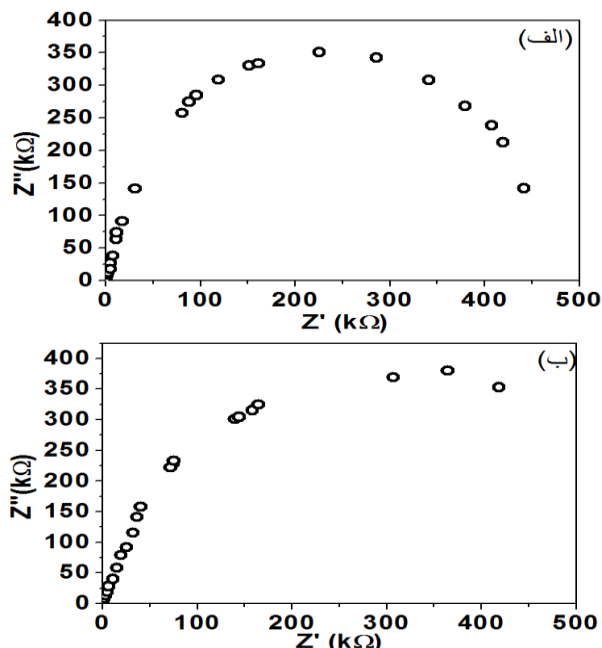
بعد از خشک شدن قطعات هر قطعه به‌عنوان الکتروود کار^۲ در آزمایش‌های تعیین اثربخشی نانو افزودنی برای کاهش خوردگی با استفاده از روش امپدانس اسپکتروسکوپی مورد استفاده قرار گرفتند. از الکتروود کالومل^۳ به‌عنوان الکتروود مرجع^۴ و یک

^۲. Calomel electrode
^۴. Reference electrode

^۱. Electrochemical Impedance Spectroscopy (EIS)
^۳. Working electrode

این موضوع به علت تخریب (کاهش Z') و سپس پر شدن محل تخریب (افزایش Z') که به علت پر شدن حفره‌ها است) است. در واقع می‌توان گفت، به علت فعال شدن نانو ذرات و ایجاد لایه اکسید محافظ بر روی سطح فلز و محل حفره‌ها Z' افزایش می‌یابد. در واقع، نتایج نشان می‌دهند که نانو ذرات باعث یک خودترمیم‌شوندگی در محل خوردگی می‌شوند.

برای بررسی تأثیر غلظت نانو افزودنی، غلظت ۱ درصد نیز امتحان شد و نتیجه آن در شکل (۸) آمده است. همان‌طور که ملاحظه می‌شود، افزایش نانو افزودنی کیفیت اپوکسی را پس از ۶۰ روز کاهش داده و مقاومت کم شده است. در واقع افزایش غلظت باعث غیریکنواختی لایه بر روی نمونه شده و این موضوع باعث تبادل الکترون بین نمونه و الکترولیت می‌شود. هرچند می‌توان مشاهده کرد که افزایش غلظت تا ۱ درصد هنوز از اپوکسی بدون نانوذره مقاومت بهتری دارد ولی نسبت به ۰/۵ درصد بهبود ارتقاء اپوکسی مشهود است.

شکل (۶): نمودار NY قطعه پوشش شده با اپوکسی (الف) ارتقاء یافته و (ب) معمولی به‌عنوان آستر و اپوکسی Zinc rich به‌عنوان رویه بعد از ۲۱ روز غوطه‌وری در نمونه آب ۱.

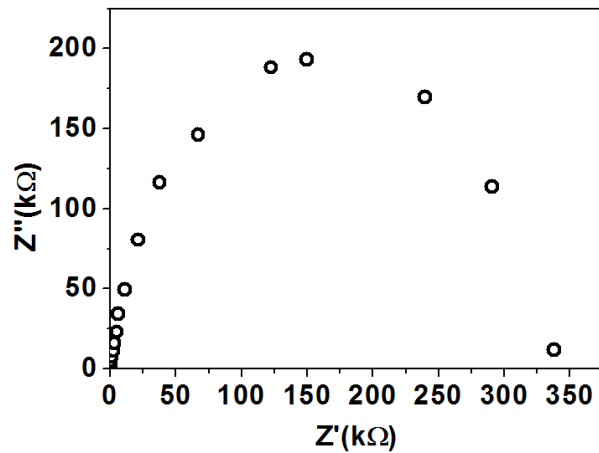
الکتروگرافیتی به‌عنوان الکتروود شمارنده^۱ مورد استفاده قرار گرفت. از نمونه‌های آب گرفته شده از سد به‌عنوان الکترولیت استفاده شد. بدین شکل برای هر نمونه ۲ سلول درست شد، یک سلول با نمونه رنگ‌آمیزی شده با اپوکسی معمولی و دیگری نمونه رنگ‌آمیزی شده با اپوکسی ارتقاء یافته با نانو ذرات تشکیل شدند.

در ادامه نتایج طیف‌سنجی امپدانس برای نمونه‌ها معرفی می‌گردد. طیف‌سنجی بر اساس روش نیکویست^۲ (NY) (ساکو^۳ ۲۰۱۷) صورت گرفته است.

نتایج پس از ۲۱، ۳۱، ۴۱، ۵۱ و ۶۰ روز جمع‌آوری شدند. برای هر نمونه در طول ۶۰ روز حداقل ۲۵ طیف بدست آمده که جزییات فراوانی را در رابطه با اثربخشی نانو افزودنی فراهم نموده است. هر نمودار دو فاکتور اساسی که شامل قسمت حقیقی (Z') و موهومی امپدانس (Z'') می‌باشند را ارائه می‌دهد. از لحاظ کاربردی مقاومت حقیقی نمونه‌ها با یکدیگر مقایسه شده‌اند، چراکه اثربخشی نانو افزودنی در کنترل خوردگی در این فاکتور خودنمایی می‌کند. در این مقاله تنها نتایج آزمایش ۲۱ روز اول و ۶۰ روز ارائه شده است. علاوه بر این تنها خورنده‌ترین نمونه آب مورد بررسی قرار گرفته است. از این رو، پس از بررسی نتایج مشاهده شد که افزودنی نانو ذرات به میزان ۰/۵ درصد بهترین نتیجه را ارائه داد.

شکل‌های (۶) و (۷) نتایج اندازه‌گیری امپدانس نشان می‌دهند. با مقایسه شکل (۶) و (۷) می‌توان مشاهده کرد که چگونه افزودن نانو ذرات به میزان ۰/۵ درصد به اپوکسی آستر پس از ۲۱ و ۶۰ روز باعث افزایش Z' از ۲۵۰ کیلو اهم به ۴۰۰ کیلو اهم شده است.

لازم به ذکر است از روند تغییرات Z' برای نمونه‌های پوشش داده شده با نانو ذرات و غوطه‌ور شده در آب در روزهای مختلف، می‌توان مشاهده کرد که با کاهش و افزایش Z' مواجه هستیم.

شکل (۸): نمودار NY قطعه پوشش شده با اپوکسی ارتقاء یافته با ۱ درصد نانوذره در آستر و اپوکسی Zinc rich به عنوان رویه بعد از ۶۰ روز غوطه‌وری در نمونه آب.

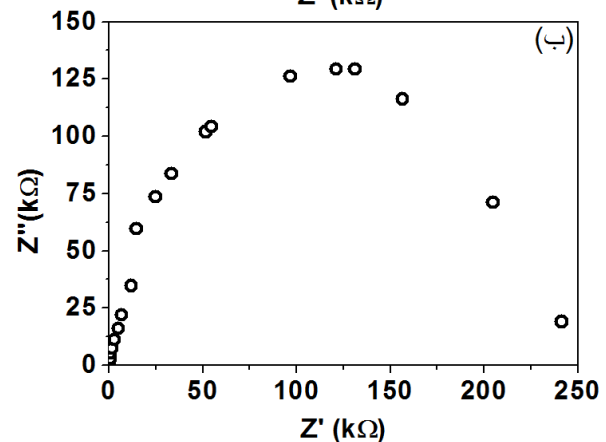
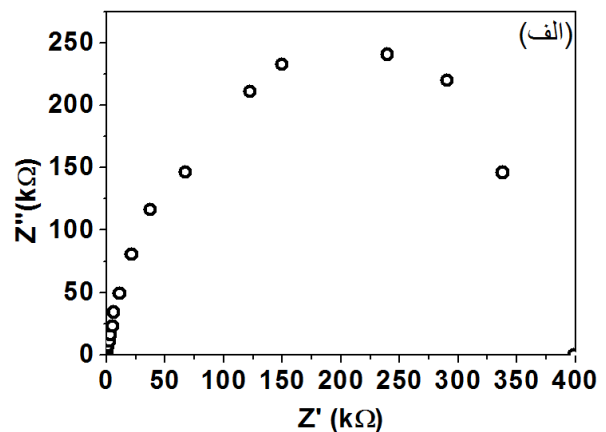

شکل (۹): آزمون پاشش به مدت ۵۰۰ ساعت توسط آب جمع‌آوری شده از خورنده‌ترین قسمت سد بر روی دو تکه لوله هم‌جنس در مدت ۶۰ روز که (الف) بارنگ معمولی و (ب) با رنگ ارتقاء یافته رنگ آمیزی شده است.

علت نتایج فوق را می‌توان بر اساس دلایل زیر تفسیر نمود. ساختار نانو افزودنی Sn-doped TiO₂/ppy شامل دو قسمت Sn-doped TiO₂ و ppy است. نانو ذرات Sn-doped TiO₂ دو نقش اساسی در کنترل خوردگی دارند.

از طرفی نقش ppy در این کامپوزیت برای کنترل خوردگی نقش بسیار اساسی دارد. در واقع الکترواکتیو پلیمرها بر اساس مکانیسم‌های زیر می‌توانند میزان خوردگی را کنترل کنند.

علاوه بر آزمایش‌های EIS، آزمایش عملی بر روی نمونه‌ها نیز انجام شد. برای این منظور، دو نمونه با پوشش معمولی و پوشش ارتقاء یافته با نانو ذرات رنگ زده شد و سپس این دو نمونه به مدت ۵۰۰ ساعت با خورنده‌ترین نمونه آب جمع‌آوری شده از سد، اسپری شدند و نتیجه این آزمون عملی در شکل (۹) آمده است. همان‌طور که در این عکس مشاهده می‌شود، می‌توان ارتقاء پوشش همراه با نانو ذرات در مقابل خوردگی را مشاهده کرد. نتایج به‌خوبی نشان می‌دهند که افزودن نانو افزودنی به اپوکسی مقاومت پوشش را در مقابل خوردگی افزایش داده است.

شکل (۷): نمودار NY قطعه پوشش شده با اپوکسی (الف) ارتقاء یافته و (ب) معمولی به عنوان آستر و اپوکسی Zinc rich به عنوان رویه بعد از ۶۰ روز غوطه‌وری در نمونه آب ۱.

این تحقیق با حمایت سد شهید عباسپور بر اساس قراردادی پژوهشی با شماره ۹۵۰۲۵ که با دانشگاه آزاد اسلامی واحد مسجدسلیمان منعقد شده بود، انجام شده است. کلیه هزینه‌های تحقیق توسط سد شهید عباسپور پرداخت شده است و کلیه آزمایش‌ها در آزمایشگاه تحقیقاتی نانو ساختارهای دانشگاه آزاد مسجدسلیمان صورت گرفته است.

مراجع

- 1- Forsgren, A. Schweitzer, P.A. (2006) "Corrosion control through organic coatings", *CRC Press, Boca Raton*.
- 2- Hosseini, M. Fotouhi, L. Ehsani, A. Naseri, M. (2017) "Enhancement of corrosion resistance of polypyrrole using metal oxide nanoparticles: Potentiodynamic and electrochemical impedance spectroscopy study" *J. Colloid. Interf. Sci.* 505, 213-219.
- 3- Karthik, K. Pandian, S.K. Kumar, K.S. Jaya, N.V. (2010) "Influence of dopant level on structural, optical and magnetic properties of Co-doped anatase TiO₂ nanoparticles" *Appl. Surf. Sci.* 256, 4757-4760.
- 4- Ladan, M. Basirun, W.J. Kazi, S.M. Abdul Rahman, F. (2017) "Corrosion protection of AISI 1018 steel using Co-doped TiO₂/polypyrrole nanocomposites in 3.5% NaCl solution" *Mater. Chem. Phys.* 192, 361-373.
- 5- Mahmoudian, M.R. Basirun, W.J. Alias, Y. (2011) "Synthesis and characterization of poly(N-methylpyrrole)/TiO₂ composites on steel" *Appl. Surf. Sci.* 257, 3702-3708.
- 6- Mahmoudian, M.R. Alias, Y. Basirun, W.J. Ebadi, M. (2011) "Poly (N-methyl pyrrole) and its copolymer with o-toluidine electrodeposited on steel in mixture of DBSA and oxalic acid electrolytes" *Cur. Appl. Phys.* 11, 368-375.
- 7- Mytrei, S. Murugendrapa, M.V. (2018) "Synthesis, characterization studies of polypyrrole/strontium titanate (nano ceramic) composites" *Mater. Today*. 5, 3158-3164.
- 8- Nabid, M.R. Golbabe, M. Moghaddam, A.B. Dinarvand, R. Sedghi, R. (2008) "Polyaniline/TiO₂ Nanocomposite: Enzymatic Synthesis and Electrochemical Properties" *Int. J. Electrochem. Sci.* 3, 1117-1126.
- 9- Sacco, A. (2017) "Electrochemical impedance spectroscopy: Fundamentals and application in dye-sensitized solar cells", *Renew Sust Energ Rev.* 79, 814-829.
- 10- Saji, V. Cook, R. (2014) "Corrosion Protection and Control Using Nanomaterials" *Elsevier publisher*, 1st Edition.
- 11- Yousefi, R. Azimi, H.R. Mahmoudian, M.R. Basirun, W.J. (2018) "The effects of defect emissions on enhancement photocatalytic performance of ZnSe QDs and ZnSe/rGO nanocomposites", *Appl Surf. Sci.* 435, 886-893.
- 12- Yuvraj, H. Park, E.J. Gal, Y.S. Lim, K.T. (2008) "Synthesis and characterization of polypyrrole-TiO₂ nanocomposites in supercritical CO₂" *Coll. Surf. A* 313-314, 300-303.

- به‌عنوان یک سد عمل کرده و می‌تواند از دسترسی O₂ و H₂O به سطح فلز جلوگیری کند.
- پس از سنتز دارای بار مثبت بوده و در نتیجه می‌تواند یک لایه اکسیدی فشرده بر روی سطح فلز ایجاد کند و سبب محافظت سطح فلز شود.
- این مواد توانایی دارند با یون‌های آزاد موجود در محلول مانند Cl⁻, PO₄³⁻ و CO₃²⁻ که در آنالیز نمونه آب سد مشاهده شدند و مهم‌ترین عامل خوردگی هستند، واکنش داده و یا به‌عبارت‌دیگر با یک جاذبه الکترواستاتیکی جذب سطحی کنند.
- در ضمن نانو ذرات اکسید تیتانیم دارای شکاف انرژی بزرگی می‌باشند که این امر باعث جلوگیری انتقال الکترون بین فلز و الکتروولیت می‌شود و از زنگ‌زدگی جلوگیری می‌کند.

در کل، نتایج حاصل از این تحقیق به‌خوبی نشان می‌دهد که وجود ۰/۵ درصد وزنی از نانو افزودنی به اپوکسی Zinc rich به‌خوبی می‌تواند توانایی پوشش را در کاستن خوردگی ارتقاء دهد.

نتیجه‌گیری

در این تحقیق نانو ذرات اکسید تیتانیم آلاینده شده با درصد‌های مختلف قلع و عامل‌دار شده با پلی‌انیلین به رنگ اپوکسی بکار برده شده در سد شهید عباسپور به شکل فیزیکی با درصد‌های وزنی مختلف افزوده شد. آزمایش‌های امپدانس اسپکتروسکوپی نشان داد که این افزودنی نانویی به رنگ، مقاومت رنگ را در مقابل خوردگی به‌شدت افزایش داد. هرچند افزایش نانو افزودنی یک مقدار بهینه‌ای دارد که بر اساس آزمایش‌های انجام‌شده این مقدار بهینه ۰/۵٪ وزنی است. نتیجه این طرح برای تمامی سدهای استان خوزستان و حتی کشور نیز قابل‌استفاده است.

تشکر و قدردانی

The use of Nanotechnology in Preventing Corrosion of Metal Pipe and Equipment of Shahid Abbaspour Dam

Ramin Yousefi^{*1}

Mohammad Reza Mahmoudian²

Abstract:

In this work, a research carried out on a project by Shahid Abbaspour dam in Khuzestan province, the nanotechnology was used to improve the epoxy paint used in staining the dam. Tin-doped titanium oxide nanoparticles, which were polymerized by polypyrrole, were added to the paint used in the dam with various weight percentages of 0.1 to 1% by weight, and it was observed that if 0.5% of nanoparticles in paint are used, the epoxy fastness to corrosion increases significantly. All experimental materials such as pipe, paint, and water from pipes and intrusive walls were used from the dam. An electrochemical method was used to conduct a corrosion test, one of the electrodes of which were pieces of tubes used in the dam, painted with normal epoxy and enhanced epoxy with nanoparticles. Meanwhile, for electrolyte used in tubes, various water samples taken from different points of the dam were used.

Keywords:

Nanotechnology, Corrosion, Oxide titanium nanoparticles, Polypyrrole.

¹. Department of Physics, Masjed-Soleiman Branch, Masjed-Soleiman, Iran, Yousefi.ramin@gmail.com

².Department of Chemistry, University of Farhangian, 15916 Tehran, Iran, m_r_mahmoudian@yahoo.com